

# ARNHEMISCHE SCOURANT.



WOENSDAG 30 JUNI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien is, per lijn, tot vijf regels, f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen, voor elke plaatsing.

## De Staten-Generaal en het Strafwetboek.

De Staten-Generaal beginnen heden een strafwetboek, dat op valsche en door alle zaakkundigen afgekeurde beginsels steunt, aan te nemen. Op die wijze zullen zij de reeks slechte wetboeken, met welke ongeschiktheid en gebrek aan ijver ons begiftigden, vol maken. En het zal met het strafwetboek gaan, gelijk het met de overige wetboeken gegaan is: hoe lange jaren arbeids men ook voorgaf er aan te koste te hebben gelegd; nauwelijks waren zij ingevoerd, of van alle zijden rezen stemmen op, roepende om herziening, en spoedig moest men lappen zetten op de nauwelijks afgewerkte taak. Zoo schoon zelfs kweet men zich van zijn werk, dat een minister openlijk aan de Kamer hare ongeschiktheid tot wetgeving verweet.

Op dien weg gaat men voort. Men stapt over de gewichtigste bezwaren heen; het ontwerp wordt van onvolledigheid beschuldigd; de Kamer bekommert er zich niet over; eene onverstandige verdeling ligt ten gronde van het wetboek; de Kamer stapt er over heen, omdat er anders gewerkt, iets uitgevoerd zou moeten worden; men maakt de wet tot eene belagchelijke stalencarta van straffen, welke, hoe lang de opnoeming ook moge wezen, allen op hetzelfde nederkomen; de Kamer vindt dit niet afkeurenswaardig; men neemt eene straf aan, welke met het stelsel, dat men heet te volgen, in lijnregte tegenspraak is; ter nauwerneed worden daarop eenige aanmerkingen gehoord; bepalingen worden voorgesteld, door welke de vrijheid van spreken en schrijven aan banden gelegd worden, hoedanige er buiten Rusland misschien nergens in Europa bestaan; geene enkele stem laat zich ten voordeele hooren eener vrijheid, op welke Nederland eens zoo fier was.

In plaats van dit alles, hebben Kamer en bestuur zich in hunne verslagen verdiept in kleinigheden, op uitdrukkingen en woorden geuit, maar hoofdbeginsels verwaarloosd. Terwijl de belangrijkste vragen met stilzwijgen voorbijgegaan worden, heeft men verscheidene digt ineen gedrukte bladzijden in folio gevuld met hetoogen, of er al dan niet in het wetboek bepalingen omtrent het placet zouden opgenomen worden. Secte-

geest heeft zich ijverig getoond, waar vaderlandsliefde en belangstelling in eene goede verstandige wetgeving geheel liep. Hoe belangrijk ook door de beide twistende partijen de vraag, omtrent het placet moge zijn; deze domineert niet het geheele wetboek; zij maakt daarvan een zeer ondergeschikt punt uit en intusschen heeft men hier meer bladzijden volgeschreven dan men aan het onderzoek der hoofdbeginselen woorden besteed heeft. Dezelfde mannen, welke, waar het de verdeling van het wetboek of de straffen betreft, ook het slechtste en ongerijmdste voor lief willen nemen, diezelfde mannen werpen zich met een ijver op het placet, alsof met die bepaling de staat staan of vallen moest.

Wij hebben nimmer de jammerlijke onbeduidendheid onzer vertegenwoordiging zoozeer zien uitkomen als nu. Zij gedraagt zich, alsof, bij het tot stand brengen van het Strafwetboek, alles zich oplost in de beantwoording der vraag: zullen de bullen van den paus zonder verlof mogen afgekondigd worden? En die mannen moeten ons wetten geven! Het ware belagchelijk, wanneer het niet zoo treurig ware,

## Buitenlandsche berigten.

### PRUISSEN.

Berlijn, 24 juni. Aan den vereenigden landdag is, dezer dagen, een adres toegezonden geworden, in hetwelk de inwoners mit alle standen den afgevaardigden hunne levendigste sympathien met hunne waardige en energieke hending uitdrukken. Aan het hoofd der ondertekeningen staan Römer en Pfizer. Eenige honderden ondertekeningen zijn er overgezonden, maar nog veel meer zijn er aangekondigd geworden. De heer von Beckerath zal dit adres aan den president der heeren-curie overhandigen.

Wij maakten onlangs melding van een bijzonder geschenk, hetwelk, van wege de standen-curie, aan den heer von Rochow toegegeven worden tot loon voor zijne naauwgezette en onpartijdige waarneming van het presidium des landdags. Dit geschenk zal, eveneens, bestaan in een adres, maar, van zeer kunstigen vorm, zullende het 10 perkamenten bladen bevatten. Het eerste, het titelblad, zal prijken met den maarschalk-staf en met het opschrift: »de vereenigde landdag aan zijn maarschalk, den heer von Rochow»; het tweede zal bevatten het adres-zelf, door von Beckerath en Auerswald ontworpen en de volgende acht bladen zullen eene stansbeeldige voorstelling inhouden van iedere provincie, waaronder de namen der respectieve afgevaardigden.

Men verhaalt hier de volgende geschiedenis: De luitenant v. W., zoon eens generaals, had een gesprek met een geneesheer over de emancipatie der joden en verklaarde zich tegen dezelve, zich beroepende op zijne christelijke overtuiging. De doctor

antwoorde, dat v. W. niet eenmaal een streng christen was. Toen deze nu, herhaaldelijk, zijne christelijkheid bezwoer, zeide de doctor schetsend: »Welnu! we willen eens zien!» en terwijl hij den luitenant een ligt tikje op den wang gaf, vorderde hij van hem, dat hij hem den anderen wang zou toehouden. De heer v. W. nam de scherts op, lachte en hield de wang toe. Deze scherts, nu, werd door jufvrouw Fama verbreed en vergroot, zoodat de geneesheer den heer v. W. een »paar oorvijgen» had gegeven. De gevolgen dezer vergrooting door de faam waren spotterijen, plagerijen en eindelijk laten-loopen door vriend en kameraden. Zoodra de zaak deze wending nam, spoedde de vader des luitenants zich naar de garnisoensplaats en hield aan de officieren voor, dat zij zijnen zoon onrecht deden en er in dit geval geen grond bestond voor genoegdoening in tweegevecht. Toen, nu, na vertrek des vaders, de spotterijen niet wegbleven, kwam de zaak, eindelijk, voor het eerste gerecht, door hetwelk de heer v. W. tot 6 weken arrest veroordeeld en de geneesheer voor gebreken tijd naar Küstrin (eene vesting) verbannen werd. Na sijn ontslag, nu, heeft de heer v. W. door een pistoolshot zich het leven benomen. — Deze zaak is ons uit goede bron medegedeeld geworden.

### ENGELAND.

Londen, 26 juni. Men verwacht de sluiting van de zitting van het Parlement tegen den 25sten juli; men had die vroeger willen stellen, doch heeft den tijd willen afwachten, wanneer men bepaaldelijk over den oogst zal kunnen oordeelen.

Volgens de jongste berigten uit Portugal, blijft de Junta van Oporto in haren tegenstand tegen de voorwaarden van kwijtschelding volharden. Brieven van daar stellen den toestand dier stad als dreigende voor; en beschouwen de gronden van weigering der Junta als ligtvaardig en geheel strydig met de goede trouw, dat zij vroeger de voorwaarden had aangenomen. Eenige guerilla-benden uit de provincie Beira hadden zich met de overige magt in Oporto vereenigd. De wakkere houding van den Franschen consul aldaar, die meent, volgens zijne bevelen, niet dan met omsigtigheid tegen de Junta te mogen handelen; de haat, welke zich levendig tegen de Spanjaarden openbaart, die in Portugal zijn binnengekomen, en de wanhopige raadgevingen van Jose Passos, waarschijnlijk door revolutionaire clubs ondersteund, worden als soevele oorsaken van het terugkomen der Junta op hare vroegere beslissing afgeschilderd. Zij geeft wel hoog op van hare trouw aan de koningin; doch hare daden stemmen daarmede bijster weinig overeen.

De Times twijfelt niet, of de Fransche consul te Oporto handelt meer op zich-zelf, dan overeenkomstig de inzichten van den minister Guizot, wien niets meer ter harte gaat, dan de geschillen op het schiereiland spoedig tot een einde te brengen.

De maarschalk van Loulé, oom der koningin van Portugal, en een der voornaamste leiders van den opstand, is naar Engeland overgekomen, zoo het schijnt, om zich met den burggraaf de Palmella te verstaan.

De staatkunde van het oogenblik schijnt te wezen, om al het mogelijke te doen, ten einde de opstandelingen te winnen, daar het gevaar voor eenen onmiddellijken aanval tegen Lissabon, vooreerst geheel geweken is en het der koningin van Portugal welgevalliger moet zijn, dat, zoo lang doenlijk, uiterste middelen worden vermeden.

Men leest in den Times: »De tegenwoordige overlandmail brengt tijdingen wegens de handelin-

gen van den heer *Brooke*, op Borneo, in verband met de regeling van de zaken op ons nieuw verworven eiland Laboan; maar het schijnt, dat er geene verdere krachtige stappen kunnen gedaan worden, tenzij het bewind in Engeland de noodige voorschriften behoorlijk gegeven hebbe. Men berigt, dat eene aanzienlijke zeerooversvloot dit jaar van Soolo en omstreken is uitgekomen, en zich aan geweldadigheden heeft overgegeven, die nog voortduren; deze daadzaken worden bijgebracht als nieuwe bewijzen van het gewigt eener spoedige regeling van zaken op Laboan; daar Soolo thans het brandpunt van de vrijbuiters in de Indische zeeën is, wier onderdrukking zoo zeer wordt gewenscht, zoo zal men daarin niet slagen, voordat wij een krachtig station hebben gevestigd! De tegenwoordige stand van zaken in China wordt ook aangevoerd als eene reden, om spoedig maatregelen in die streken te doen nemen; Borneo (zoo als gedurende de moeilijkheden met dat land in 1844 werd bijgebracht) levert een goed punt op, waar ten allen tijde onze handel zich vereenigen of expeditiën zich verzamelen kunnen. Deze berigten melden ook, dat de *Nemesis* van Singapore is afgezonden, ten einde eenige zeeroovers op te zoeken, die omstreeks het eiland Linga en de Banka-Siraten kruisen.

### FRANKRIJK.

*Parijs, 26 juni.* Gisteren middag is het hof der Pairs in raadkamer vergaderd, om over de conclusiën van den heer *Delangle*, procureur-generaal in de zaak van den generaal *Cubières c. s.*, te beraadslagen. De generaal *Despans-Cubières*, de president *Teste* en de heer *Parmentier* hadden aan de leden van het hof gedrukte memoriën doen uitdeelen. Twaalf ure is de zitting opgeheven, om morgen de beraadslaging voort te zetten. Ten twaalf ure precies zal het nominale appel plaats hebben. Men gelooft, dat het vonnis op denzelfden dag gewezen zal worden.

In de verdere zitting van de Kamer der Afgevaardigden van gisteren heeft de minister van binnenlandsche zaken, met kracht, het ongepaste van een nader te doen onderzoek aangaande de zaak van den heer *de Girardin*, aangevoerd, en de Kamer heeft dan ook ten slotte met eene groote meerderheid (225 stemmen tegen 102) besloten tot de orde van den dag over te gaan.

Het vertrek van den luitenant-kolonnel *Marguenat* naar Algiers, brengt men in verband met een voornemen des gouvernements, om aan den generaal *Bedeau* de betrekking van gouverneur-generaal, over Algerië aan te bieden.

Uit Marseille meldt men dd. 17 juni jl.: Wij zijn dermate overhoopt met granen, dat wij niet weten waar ze te brengen; op dit oogenblik hebben wij in ons entrepôt 1,500,030 hect., welk cijfer nog verdubbeld zal worden door de verwachte aanvoeren uit de havens der Zwarte Zee en van den Levant. Onder de speculanten heerscht de grootste moedeloosheid, omdat de prijs van tarwe reeds nu zeer laag (21 fr. 50 cents tot 23 fr.) nog meer zal dalen, wanneer de oogst aan de schitterende verwachtingen beantwoordt.

Het ministerie heeft, gisteren eenen stoutmoedigen stap gedaan, in de overtuiging van desselvs meerderheid. Het heeft toen, bij monde van den heer *de Morny* doen vragen, dat de Kamer der Afgevaardigden zich voldaan zou verklaren (zoo als ook geschied is) met de explicatiën, die door de leden van het kabinet gedaan zijn in zake van den heer *de Girardin*. Men begrijpt niet, hoe de meerderheid der Kamer zoo ligtelijk te voldoen was. Op de beschuldiging van den heer *de Girardin* tegen den heer *Duchâtel*, heeft deze laatste den eersten niet anders wederlegd dan door te ontkennen. Bij de stemming heeft men opgemerkt, dat vele conservatieven, met eene soort van spijt het bolletje in de witte vaas wierpen, als wilden zij doen zien, dat een nijdig noodlot hen dwong, om onder zulke omstandigheden hunne stem aan het ministerie te geven. Een conservatief afgevaardigde zoude volgenderwijze de beweegredenen, die hem zulk eene handelwijze deden volgen, hebben uiteen gezet: »Wij allen wenschen eene verandering van ministerie, maar wij wilden het niet doen aftreden door eene stemming, die hetzelfde met schande zou hebben overloden, en die den terugkeer van iemand der leden voor altoos zou hebben onmogelijk gemaakt. Doch zoowel de heer *Guzot* als de heer *Duchâtel*, weet nu, dat hij de sym-

pathe der kamer niet meer bezit, en derhalve twijfelt men niet, of het kabinet zal, nog gedurende de loopende zitting, door een ander vervangen worden."

### Biinnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 28 juni. De arrondissement-regtbank, te dezer stede, heeft, heden, uitspraak gedaan in de zaak van den heer *A. van Bevervoorde*, verantwoordelijk schrijver van het weekblad *Asmodée*, beklagde van in het n<sup>o</sup>. 81, van 18 april jl., van dat blad, den persoon des konings boosaardiglijk en in het openbaar te hebben gesmaad en gehoond, door te stellen, dat de schrijver den koning geene hoogachting toedraagt, en dat hij, die zich wil doen eerbiedigen of achten, zich ook achtenswaardig moet maken.

De regtbank heeft in overweging genomen, dat de beklagde tegen den eisch van het openbaar ministerie heeft aangevoerd, dat hij, schrijver, geenszins heeft te kennen gegeven, dat hij den koning geene achting toedraagt, of dat Z. M. niet achtenswaardig zou zijn, maar dat hij, en wel ten gevolge van de grievende bejegening, die hij beweert van het palais of van den koning, te hebben ondervonden, geene persoonlijke hoogachting voor koning *Willem II* meer zegt te gevoelen; en dat hij niet in het algemeen gesteld heeft, dat de koning geene achting zou verdienen, doch dat het uit de gebezigde woorden blijkt, dat de schrijver geene persoonlijke hoogachting voor den koning koestert, ten gevolge der krenkende behandeling, die hij meent ondergaan te hebben.

De regtbank heeft geoordeeld, dat elk schrijver het beste in staat is, aan de door hem gebezigde woorden uitlegging en beteekenis te geven, en dezelve als waar kunnen worden aangenomen, voor zooverre die uitlegging en beteekenis niet in strijd zijn met de duidelijke bewoordingen van het vervolgde geschrift, dat in casu de door den schrijver aan zijne woorden gegevene beteekenis als de ware moet worden aangemerkt en zij de daaraan door hem gegevene uitlegging toelaten; dat immers de gebezigde woorden in geenen deele te kennen geven, dat de koning niet achtenswaardig zou zijn, maar alleen, dat hij, schrijver, geene persoonlijke hoogachting voor koning denzelfden heeft, omdat hij vermeent gekrenkt te zijn.

De regtbank heeft voorts overwogen, dat persoonlijke hoogachting niet ontfermdelijk aan een persoon, hoe hoog ook geplaatst, verbonden is; en dat hier noodzakelijk moet worden gelet op de hoogachting, die men voor een persoon, ten gevolge zijner handelingen, hebben kan, en op den eerbied, die men aan hoog geplaatste personen verschuldigd is.

De regtbank heeft al verder uitgemaakt, dat de geïncrimineerde woorden geene zoodanige strekking hebben, maar alleen leiden, om te kennen te geven, dat hij, schrijver, geene persoonlijke hoogachting voor den koning gevoelt, omdat hij, ten gevolge van ondervondene persoonlijke behandeling, verneemt, dat Z. M. zich jegens hem niet achtenswaardig zou hebben gemaakt; dat de schrijver van het vervolgde artikel daarin alleen spreekt van de persoonlijke gevoelens, die hem jegens den koning, bezielden, doch geenszins heeft gesproken van de meening, die anderen zouden aankleven; dat het gemis aan hoogachting voor een hooggeplaatst persoon, niet op zich zelve strafwaardig is; dat het immers dikwerf kan gebeuren, dat een persoon, wien men achting verschuldigd is, zich door de eene of andere handeling niet achtenswaardig maakt, of dat hij, hoe achtenswaardig anders ook, in men enkel opzigt, naar het oordeel van een enkel persoon, ten opzichte van dezen niet achtenswaardig zou hebben gehandeld; en dat de verklaring daarvan ook ten aanzien van elk ander persoon noch honend noch smadend zou wezen.

De regtbank heeft mitsdien verklaard, dat de beklagde in het geïncrimineerde artikel den persoon des konings niet heeft gehoond of gesmaad; zij heeft, derhalve geoordeeld, dat het onnoodig was in een verder onderzoek van de zaak, of van de verdedigingsmiddelen, te treden; en, regt doende, heeft zij den heer *van Bevervoorde* niet schuldig verklaard aan het hem ten laste gelegde feit, hem daarvan valgesproken en den staat veroordeeld in de kosten.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van heden, heeft de voorzitter kennis gegeven, dat de commissie van rapporteurs gereed

is, het algemeen verslag uit te brengen over het voorstel van den heer *Hoffman*. — De dag der beraadslagingen zal in eene nadere bijeenkomst worden bepaald.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over het ontwerp van wet, tot regeling van het *Nederlandsche muntwezen*.

De heer *Cost Jordens* herinnert de beraadslagingen nopens het muntwezen, in 1845 gehouden. Toen gold het eene hermunting. Evenwel is er toen een blik geslagen op het stelsel, dat omtrent het muntwezen zou moeten worden aangenomen. Het vraagstuk nopens den standaard is toen ter sprake gekomen. Ofschoon de meeste leden voor den enkelen standaard waren, is het ontwerp, waarbij er twee werden voorgedragen, goedgekeurd, uit hoofde van de omstandigheden, waarin men verkeerde. De weg is, evenwel, daarbij niet afgesneden geworden, om tot den enkelen standaard te geraken. De redenaar heeft, althans, met dat uitzigt zijne toestemming aan het ontwerp gegeven. Het heeft hem daarom ook nu verheugd, het beginsel van den enkelen standaard door de regering te zien voorgedragen. Hij acht dien allezins wenschelijk. Spreker treedt hierop in een seer uitvoerig, wetenschappelijk betoog, tot aanprijzing van den enkelen en tot bestrijding van den dubbelen standaard. — De verdere punten der voordragt leveren voor hem geene reden op, om haar af te keuren. Hij wijst, ten slotte, op de vele opofferingen, welke het werk der hermunting kost, en hoopt, dat de Kamer zich met het ontwerp zal vereenigen.

De heer *van Goltstein* toont aan, dat het thans de eerste maal is, dat het vraagstuk nopens den enkelen of dubbelen standaard aan de oplossing der vergadering is onderworpen. Het heeft reeds een punt van overweging uitgemaakt bij de voordragt betrekkelijk de hermunting. Toen is het nauwlettend onderzocht geworden. Toen is het stelsel van den enkelen standaard van alle zijden toegelicht geworden. De redenaar zelf heeft getracht daartoe bij te dragen door de meeste ophelderingen, omtrent dit punt te geven. Hij is daarin ondersteund door onderscheidene medeleden, die hunne diepe kennis, omtrent dit onderwerp, hebben benuttigd, om die zaak in het meest volkomen licht te stellen. Dit heeft tengevolge gehad, dat de vergadering meer met den aard van het onderwerp is bekend geworden en in staat gesteld haar gevoelen daaromtrent uit te brengen. Het gevoelen was, dat het stelsel van den enkelen standaard de eenige ware en aannemelijke was. Daarbij is de overtuiging bij velen kenbaar geworden, dat wanneer het aankwam te kiezen tusschen het goud en het zilver, de keuze niet twijfelachtig was en het goud de voorkeur verdiende. Men verkeerde in de blijde verwachting, dat dit stelsel door de regering zou worden aangenomen. Men is, echter, tegen de haastarrige meening der regering afgestuit. Het heeft den redenaar destijds tot het bitterste zijner ziel gegriefd, en nog herdenkt hij dit met weemoed, dat de regering bij de pogingen, om tot een goed stelsel te geraken, gestuit heeft, zich beroepende op verkregen inlichtingen van iemand, die als partijdig in de zaak moest worden aangemerkt. — Maar de voordragt is geschied, inhoudende een stelsel, dat slechts op papier bestaat en dat voor geene verwerzenlijking vatbaar is, en welker groote bezwaren tot nu toe niet zijn opgelost geworden, zoo zelfs, dat de middelen tot uitvoering uit de wet genomen zijn. Maar de redenaar wil thans met kalme de voordragt zelve in overweging nemen. Hij wil onderzoeken, of het stelsel van den enkelen standaard aangenomen moet worden, en hoe ja, of dan de zilveren de voorkeur verdient? Wanneer dat alles wel overwogen en men tot de noodige overtuiging gekomen is, dan zal hij vragen, of het tegenwoordige tijdstip zo gunstig gekozen is om dat stelsel te aanvaarden? Men kan het niet verhalen, de overtuiging der regering nopens den enkelen standaard is eerst zoo laat ontstaan, dat dezelve van veel beteekenis is. Reeds van den beginne af heeft bij de regering eene voorliefde voor den zilveren bestaan, zoodat zij moeilijk den gouden zou kiezen. — Maar nu vraagt de redenaar: is dan de enkele standaard zoo zeer boven den dubbelen te verkiezen? Het gezond verstand geeft hiervan de volledige beantwoording. Wanneer men eene waarde moet bepalen, dan is het verkieslijk, den maatstaf zo veel mogelijk zeker en onwaaikelbaar te stellen. Wanneer men nu twee metalen tot standaard

kies, welke beiden niet altijd gelijke waarde hebben en steeds afwisselen, dan zou die maatstaf op geene goede grondslagen gevestigd zijn. De aard der zaak bepaalt dus den enkelen standaard. — Maar, zegt men, wat doet hier het gezond verstand, wat de wetenschap, mits er maar geen nadeel aanwezig zij? Maar er bestaan gewichtige nadelen voor den dubbel-standaard. Wanneer twee verschillende metalen tot grondslag voor den munt worden aangenomen, dan zal daarvan het gevolg wezen, dat het hoogst staande metaal voor het buitenland van hoogere waarde wordt, ten nadeele van dit land. Daarenboven, wanneer er eene afwisseling van hoog en laag bestaat, dan zal het land, dat steeds in een' behoorlijken omloop moet voorzien, steeds genoodzaakt zijn, met veel kosten aan te munten. Dit zou, even als het vat der Danaïden, een bodemloos vat zijn. Het is ook eene onregtvaardigheid voor de schuldeischers tegenover hunne schuldenaars, die in mindere waarde zonden kunnen betalen. — Omtrent de deugdelijkheid van een' enkelen standaard zal men het dus tamelijk eens zijn. De regering erkent dit zelve, en heeft er de voortreffelijkheid van in de beantwoording op het voorloopig verslag betoogd. Maar zal men de zilveren of den gouden standaard kiezen? Spreker heeft het reeds gezegd. Men moet een' standaard verlangen, die de meeste vastheid, zekerheid, de meeste waarborgen van onwankelbaarheid heeft. In die overtuiging, weet men dan ook, dat het goud minder onzekers in zich bevat dan het zilver. Men moge op de meerdere productie van Rusland en elders gewezen hebben, maar men weet ook, voor welke meerdere productie het zilver vatbaar is. Daarentegen zou de opgegeven vermeerdering van goud niets beteekenen. Het is bekend, dat de geleerde *von Humboldt*, zijne ondervinding op de plaats zelve hebbende opgedaan, heeft verklaard, dat de zilvermijnen van Peru en Mexico, behoorlijk ontgonnen, alleen voldoende waren, om geheel Europa van zilver te overvloeden. Deze woorden van den grooten geleerde dienen wel in aanmerking genomen te worden. Daarbij komt, dat de kunst sover geveerd is, dat het oogenblik wellicht niet verre is verwijderd, dat men tot zoodanige behoorlijke ontginningen zal overgaan, te meer, daar de kapitalisten niet zoo verwijderd meer zijn, daarin hunne kapitalen te plaatsen. Dit moge tot waarschuwing strekken, om niet tot den zilveren standaard over te gaan. Dit zou de noodlottige gevolgen kunnen hebben. De gewone geldcirculatie, welke op 80 millioen gerekend wordt, zou tot 40 millioen verminderd worden. Allen, die eene vorde-ning hebben, zouden zo tot de helft moeten verminderen. De rentbetaling, bij voorbeeld, zou van 36 op 18 millioen verminderen. Die gevolgen springen een' ieder in het oog. — Tot meerderen aandrang van den gouden standaard voert de spreker ook aan, dat het goud minder ligt en voor den handel gemakkelijker in den omloop is. Vroeger was men meer gewoon met zilver te handelen. Dit is men, door de groote menigte in circulatie zijnde papier, ongewoon geraakt. Men moet dus niet terugkeeren tot den voor den handel zoo moeilijken omloop van zilver. Het tegendeel, van hetgeen vroeger waar was, is thans het geval. Toen wilde men in niets anders dan in zilver betaald worden. Dit is echter thans niet meer zoo. Er is een denkbeeld geopperd, dat, wanneer men van *gulden* sprak, er ook *gulden* moesten aanwezig zijn. Dit doet echter niets af, vooral daar men ook buitenlands ten deze niet aan woorden hecht. In Engeland rekent men niet *ponden sterling* en evenwel bestaat er zoodanige munt niet. Maar, vraagt spreker, is het tijdstip gekomen om tot de invoering van den enkelen standaard over te gaan? Is het oogenblik zoo veel gunstiger dan vroeger? Bij het tijdstip, vroeger aanwezig, had die wensch gemakkelijk kunnen verwezenlijkt worden. Daarmede zouden vele kosten gespaard zijn, en de hermunting zou in korten tijd afgevoerd zijn. Dan zou er geene sprake geweest zijn van de uitbreiding van het muntgebouw; van de oprigting van kostbare stoom-werktuigen, van de belasting van hooger muntloon. Dat alles zou weggevallen zijn, terwijl de verdraging, welke men thans betrent, niet zou bestaan hebben. — Men heeft gezegd, dat de prijs van het goud hooger was. Daarin zou de hinderpaal gelegen hebben. Men is daarbij, echter, van de verkeerde voorstelling uitgegaan, dat de geheele gelds-omloop van 80 millioen door 80 millioen goud zou hebben moeten worden vervangen.

Doch men bedroog zich daarin. Men moet daarbij, in de eerste plaats, bedacht zijn, dat het circulerend medium tot de meest enge grenzen dient beperkt te worden. Dat circulerend medium blijft in omloop, en is, derhalve, een dood kapitaal: het moet dus zoo gering mogelijk zijn. In plaats van tot het oude bedrag terug te keeren, kan men met een veel geringer bedrag volstaan. Daarenboven, men weet, dat er 172 millioen aan goud gemunt is. Dat kan weder aan den omloop teruggegeven worden. Dit is de gewone loop der zaken, en de schatkist zou daartoe niets beheven bij te dragen.

Nog meer kon tot vermindering der aanmunting strekken, omdat men een gedeelte in papiergeld kon brengen. Daardoor zou men van zelf tot het stelsel geleid worden, om een renteloos schatkist-papier in omloop te houden. Wanneer men daarvoor 10 millioen stelt, dan zou men voor gelijk bedrag tot de uitdelging van schuld kunnen overgaan, en alzo jaarlijks eene winst van 4 ton aan interest hebben. Op zoodanige wijze zou de hermunting weinig gekost hebben. Toen deze bij de hand genomen is, kon men zich vrijelijk bewegen; toen was het het ware tijdstip om den gouden standaard alleen aan te nemen. Spreker betrent het, dat de ware keuze toen niet gedaan is, en de regering geen gebruik van de gelegenheid heeft gemaakt. — Naar is thans het tijdstip daar? Zal men het thans op papier stellen, ten einde zich de handen te binden om een beter stelsel te verkrijgen? De redenaar beantwoordt dit ontkennend. Het oogenblik dient, naar zijne meening, afgewacht te worden, dat men, beter ingelicht, eene goede keuze zal kunnen doen. Er is vooruitgang bij de regering ontstaan. Zij is teruggekomen van de dwaling nopens den dubbel-standaard. Wellicht zal zij ook nog van hare andere dwaling terugkomen. De redenaar wil het tijdstip afwachten, totdat men tot het ware stelsel geraakt; hij verlangt dus, dat de regering de voordragt in nadere overweging zal nemen.

De heer *Borski* heeft bedenkingen tegen de voordragt. Van het bestaan van den dubbel-standaard heeft men geen groot bezwaar ondervonden. Alleen in Engeland bestaat een enkele, en dat wel de gouden standaard. Hij acht het overigens gevaarlijk, dat er gouden tien-guldenstukken en gouden standpenningen te gelijk in omloop zullen zijn.

De heer *Nap* gelooft, dat, bij het doen van eene vrije keuze, de voorkeus moet worden gegeven aan een enkelen en wel den gouden standaard. De wetenschap, zegt spreker, heeft dit voldoende aangeleerd, vooral *von Humboldt* en laatstelijk onze geachte landgenoot *van Beek* in zijne verhandeling over de edele metalen. Het resultaat daarvan is: goud kan niet zooveel depreciëren als zilver; goud wordt in gedegen toestand gevonden en door enkele wasching gereinigd; zilver is het product van een chemisch preparaat, door bijvoeging van kwiksilver, en juist daardoor was vroeger de productie beperkt.

De heer *van Ryckevorsel* verklaart te behooren tot hen, die zich verheugen, dat de regering teruggekomen is van het stelsel, om twee standaards te behouden, en acht het veel doelmatiger zich tot één standaard te bepalen. Hij is steeds voor den gouden standaard gestemd geweest, doch hij erkent, dat daartegen bezwaren bestaan. Hij oordeelt, dat veel van eene onzekere toekomst afhangt, om te beslissen, welk metaal de beste standaard is. Zijne voorliefde voor den gouden is tusschen zoo groot niet dan dat hij die niet tot het verkrijgen van eenen enkelen standaard zou willen opofferen. Hij gelooft, dat de ondervinding heeft geleerd, dat het eene onmogelijkheid is, een goed muntstelsel daar te stellen, indien men de twee soorten edele metalen te gelijk tot standaards behouden wil.

De heer *van Beek Vollenhoven* kan het zilver niet als enkelen standaard aannemen. Het goud niet zoo ligt voor depreciatie vatbaar als het zilver, is en daarom verdient het de voorkeur. Het is te verwachten, dat de waarde van het zilver allengs zal verminderen. De zilvermijnen zijn toch voor toene- mende productie vatbaar. De ondervinding dezer eeuw getuigt, dat hetgeen men in den beginne als schier waansinnig zou beschouwd hebben, binnen weinigen tijd als het meest geschikt moet aangenomen worden. Indien hij slechts let op den strijd tusschen Mexico en Noord-Amerika, dan zal ook de uitslag van den

krigg tusschen beide die staten op de waarde van het zilver van grooten invloed kunnen zijn.

De heer *de Monchy* wederlegt de onderscheidene bedenkingen, waaraan de voordragt is blootgesteld geweest.

De heer *van Dam van Isselt* stemt met vorige sprekers in, dat de zaak, waarover thans wordt gehandeld, aan allen volkomen bekend is en het dan ook mogelijk is, om daarover eenig nieuw licht te verspreiden. Reeds bij vroegere gelegenheden heeft hij zich verklaard ten voordeele van het aannemen van eenen enkelen, en dat wel den gouden standaard; doch dat hij zich in allen deele kon vereenigen en te vreden stellen met het aannemen van den zilveren standaard. In 1845 bestond er geene kans, om dien wensch te verwezenlijken. Nog zou hij aan den gouden standaard de voorkeur geven, doch hij kan met het thans gedane voorstel genoegen nemen.

De heer *Verwey-Méjan* verklaart zich tegen het ontwerp. Hij is van het practisch nut van de voordragt in geenen deele overtuigd. Hij acht den daarbij voorgelagen maatregel gevaarlijk, zoowel voor de geldcirculatie binnen 's lands, als voor de handelsoperatiën buiten 's lands, bij altijd mogelijke gebeurtenissen. Hij beschouwt het te nemen besluit gevaarlijk en in deze oogenblikken ontijdig.

De heer *Luyben* is, na al het daaromtrent voorgevallene, en in afwachting der verder door den minister te geven inlichtingen, meer voor dan tegen de voordragt gestemd. Doch hij heeft meer bepaald het woord gevraagd, om te ondersteunen den wensch, door een' der vorige sprekers geuit, tot het spoedig aanbieden van eene voordragt van wet nopens den waarborg der gouden en zilveren werken, waarvan hem dagelijks de noodzakelijkheid al meer en meer blijkt.

De beraadslagingen worden geschorscht tot des avonds half acht en op dat tijdstip voortgezet.

Nadat de heeren *de Kempenaer* en *van Dam van Isselt* het woord gevoerd hadden, en Z. Exc. de minister van financiën de voordragt breedvoerig had verdedigd, zijn de beraadslagingen gesloten verklaard. Het wets-ontwerp wordt alsnu in hoofdelijke opvraag gebracht. Hetzelve wordt *verworpen* met eene meerderheid van 27 tegen 26 stemmen, zoodat Z. M. eerbiedig zal worden verzocht, dit wets-ontwerp in nadere overweging te nemen.

Voor hebben gestemd de heeren: *Egter, Menso, Nederburgh, van Haersolte, Lyoklama, Enschedé, de Man, Kien, Corver-Hoof, de Backer, van Leeuwen, Gevers, van Rijckevorsel, Duymaer van Twist, Faber van Riemsdijk, Schooneveld, Boreel, van Panhuys, Luyben, Scheers van Harencaarspel, Corneli, van Dam van Isselt, van Akerlaken, Cost Jordens, de Monchy* en de voorsitter.

Tegen hebben zich verklaard de heeren: *van Naamen, de Kempenaer, Verwey-Méjan, van Nagell, Star Busmann, van Beeck Vollenhoven, Hooft, Anemaat, Nap, Romme, de Jong, Modderman, van Rosenthal, Hoffman, van Heemstra, Billeveld, de Weichs de Wenne, Uytwerf Sterling, Timmers Verhoeven, Mutsaers, van Blaiswijk, Storm, van Heloma, Telting, Borski, Luzac* en *van Goltstein*.

De voorzitter geeft te kennen, dat de gewijzigde wets-ontwerpen, uitmakende het Wetboek van Strafrecht nog niet geheel en al herdrukt zijn met alle de daarin nader gebrachte wijzigingen. Hij stelt middien voor, de beraadslagingen daarover uit te stellen tot maandag 12 juli.

Dienovereenkomstig wordt besloten.

Daarna wordt de vergadering gescheiden.

— De minister van financiën heeft, bij resolutie van 12 juni jl, aan de heeren arrondissements-directeurs der directe belastingen enz., eenige inlichtingen gegeven nopens de uitvoering der wet van 30 mei bevorens (*Staatsblad* no. 24) houdende intrekking der wetten van 29 december 1835 en van 30 december 1840 (*Staatsblad* no. 41 en 94) en wijziging der wet van den 19 juni 1845 (*Staatsblad* no. 28.) Daarin wordt te kennen gegeven, dat de wet van 30 mei 1847 eerst op den 1sten oktober 1847 in werking treedt; tot op dat tijdstip toe blijven de thans bestaande wettelijke verordeningen van kracht. De uitvoerregten op granen, in soever die, naar aanleiding van de maandelijksche prijsbepaling, nog gevorderd moeten worden, blijven tot den 1sten oktober eerstkomende bestaan. De werkzaamheden van de com-

missiën, belast met de opmaking van de middenprijsen op de regelingsmarkten, blijven evenzeer tot op dat tijdstip voortduren. Er is, evenwel, eene bepaling der wet van 29 december 1835, welke, geheel in het belang der administratie geschreven zijnde, thans, in het belang van den handel, zonder bedenking, buiten werking kan worden gelaten. Z. Exc. bedoelt het 2de lid van artikel 2, waarbij bepaald is, dat de granen, bij lossing, door de daartoe gestelde meters zullen worden gemeten en dat de alzo bevondene hoeveelheid tot grondslag zal strekken voor de verschuldigde regten of van den aanslag in entrepôt-rekening. De arrondissementsdirecteuren kunnen zich dus voor gemagtigd houden, om reeds nu het committeren van meters bij de lossing van granen op denzelfden voet als van andere accijnsvrije goederen, op enkele aangiften der belanghebbenden, toe te laten, onder toepassing der strafbepalingen van artikel 214 en 215 der algemeene wet, tegen de lagere aangiften en hoeveelheid. De arrondissementsdirecteuren zullen wijders de noodige orders gelieven te stellen, dat, mede aan te vangen met 1 oktober 1847, de vaten beter, welke ten doorvoer worden aangegeven, buiten en behalve de toepassing van de formaliteit van verzegeling of bewaking, op de eerste kantoren worden voorzien van een herkenningsteek, waartoe gebezigd zal moeten worden een handijzer met het woord *transit*, hetwelk te dien einde aan de betrokkene ambtenaren zal worden gezonden. Echter zal deze laatste formaliteit, bij voorraad, alleen worden aangewend in de provinciën Groningen, Vriesland en Drenthe; zijnde, derhalve, de heeren arrondissementsdirecteuren in die provinciën nitgenodigd, in tijds opgave te doen van het ten voorleeven einde benodigde aantal brandijzers. Voor het branden der vaten mogen geene emolumenten, hoegenaamd, aan den handel berekend worden, terwijl de vaten zelve, zoo zij in opene vaartuigen of op wagens vervoerd worden, verzegeld of geplombeerd moeten worden; kunnende de verzegeling zoodanig worden ingerigt, dat niet meer dan één lood of zegel op ieder vat worde gesteld. Het brandteeken moet op eene der duigen op het midden van het vat worden gesteld, zonder de hoepels te raken. Overigens vermeent de minister, voor zooveel noodig, te moeten opmerken, dat, na den 1sten oktober 1847, op de regten van granen even als op alle andere regten, de bij de wetten bepaalde opcenten moeten geheven worden; mitgedaders, dat met dat tijdstip ook de premiën voor den uitvoer van uit graan vervaardigde fabrieken vervallen. Deze goederen zullen alzo na dat tijdstip niet meer op consenten ten uitvoer behoeven verzonden te worden, maar blootelijk daarvoor eene aangifte ten uitvoer behoeven gedaan te worden, uitgesonderd, gelijk trouwens van zelve spreekt, de accijns-speciën, welke krachtens de bijzondere accijns-wetten niet zonder documenten mogen vervoerd worden, of met genot van afschrijving of restitutie van accijns uitgaan.

**Utrecht, 27 juni.** Uit het te voren gemaakte driel, is door den grooten kerkeraad der evang.-luthersche gemeente alhier, tot herder en leeraar bij gezegde gemeente beroepen, de Wel Eerw. Zeer Geleerde heer *C. D. Viehoff*, te Monnikendam.

— Men verneemt, dat door het provinciaal gerechtshof alhier, op de aanbevelingslijst ter vervulling der jongste vacature in hetzelfde zijn geplaatst: de heeren *mrs. jhr. H. A. M. van Asch van Wijck*, *H. C. van Loenen*, *G. J. Schlüter*, *jhr. A. Coenen van 's Gravesloot*, *H. M. Beekman* en *J. J. Hinlopen*.

— Nopens de paardenmarkt te Bousichem, welke eene der belangrijkste van ons land is, wordt ons geschreven, dat van den 18den tot den 26sten juni ten verkoop zijn aangeboden 1900 paarden, en op den 26sten juni 500 schapen, lammeren en varkens. De handel, vooral in paarden, was groot; velen werden tegen hooge prijzen verkocht.

**II Leeuwarden, 27 juni.** »Wij haasten ons, een versuim, waaraan wij ons, in ons eerste bericht aangaande de ongeregelde zaken alhier, schuldig maakten, te herstellen. Wij hadden, namelijk, melding moeten maken van de kloeke onversaagdheid des heeren *Bekma*, procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof van Friesland. Met eenen ijver en eene kracht, die men bij een man van zijne jaren niet zou gezocht hebben, heeft hij zich, overal, tusschen de woedende menigte begeven, en zeker heeft meer dan een

winkelier het aan zijne tegenwoordigheid te danken, dat de zaken niet erger werden dan zij waren. Waar eene vrij sterke wacht van militairen onmagtig was, om het rumoer tegen te gaan, zag men den heer procureur-generaal de menigte bedwingen, en onvervaard voor de bedreigingen, die men zich jegens hem veroorloofde, wist hij eerbied en ontzag in te boezemen, waar hij zich vertoonde.


»Wij vermelden gisteren, dat de nacht van den 25sten tamelijk rustig was afgelopen. Het arresteren van eenige belhamels, en het lossen van nog eenige schoten heeft, waarschijnlijk, veel daartoe bijgedragen. In den vroegen morgen van den 26sten hadden enkele zamensholingen plaats. Sommige winkeliers werden gedwongen hunne uitdeelingen van den vorigen dag te hernieuwen, doch alles ging thans veel meer in bedaardheid toe. In den loop van den dag werd het rustiger, en de dag liep ten einde zonder tooneelen van geweld. De stedelijke regering beraamde, inmiddels, nieuwe maatregelen, om de rust verder te herstellen en te bewaren. Zij riep de burgers op, om zich als vrijwillige rustbewaarders aan te geven, tot dat einde van wapenen te worden voorzien, en wachten te formieren; aan deze oproeping is vrij algemeen gehoor gegeven. Verder werd aan tappers en kroeghouders verboden, na 9 ure des avonds te tappen, terwijl alle burgers werden aangemaand zich des avonds, na tien ure, niet meer op straat te vertoonen, op straffe van als verdachte personen te worden aangehouden. Avond en nacht zijn voorbijgegaan, zonder dat de dreigende geruchten, die er verspreid waren, zijn bevestigd. Er hebben geenerlei ongeregelde zaken van eenig belang meer plaats gehad.

»Met leedwezen moeten wij vermelden, dat een dergenen, die in den avond van den 25sten bij de Brol gekwest is, in den nacht, van heden, aan de gevolgen zijner wonde is overleden.

— »Het voorbeeld van Harlingen heeft, behalve bij ons, op onderscheidene andere plaatsen navolging gevonden. Men spreekt van onlusten te Franeker, Sneek, Bolsward, de Lemmer en Dokkum. De geruchten van die plaatsen tot ons komende, zijn, echter, te onbepaald, dan dat wij er bijzonderheden van durven melden.

»Als deze onlusten de oogen der hogere regering mogten openen, mogen wij Harlingen dankbaar zijn voor het voorbeeld. Men moge het bedekken zooveel men wil, en de oproer makers-zelven zullen het misschien zoo bij den juisten naam niet weten uit te drukken; maar ieder, die niet willens blind is, of te slaperig, om zijne oogen te openen, ziet er een protest des volks in tegen de ongelijkmatig drukkende belastingen, en vooral tegen de verderfelijke accijns-wetten.

### Advertentiën.

 Het **BOERENERT**, te Westervoort, waarvan den 26sten Junij 1847, aan *Halfwege*, bij *Duiven*, de inzet heeft plaats gehad, staat thans op de volgende kooprijzen, als:

De geheele massa op . . . . .	f 45.000.
Het 1ste perceel » . . . . .	» 24.000.
» 2de » . . . . .	» 700.
» 3de » . . . . .	» 1.000.
» 4de » . . . . .	» 3.690.
» 5de » in massa . . . . .	» 7.510.
» » » in gedeelten a) . . . . .	» 3900.
» » » » b) . . . . .	» 3.300.
» 6de » . . . . .	» 2.900.
» 7de » . . . . .	» 1.700.

De laatste veiling wordt gehouden op Zaterdag den 10den Julij, des voormiddags om 11 ure, ten voorgezegen Huis *Halfwege*.

Er kan, tusschen tijds, nog worden gekoofd, zoo ten Kantore van den Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, als bij den Notaris *PLIESTER*, te *Zevenaar*.

+++ Bij acte op den 26sten Junij 1847, voor den te *Arnhem* gevestigden Notaris Mr. **WILLEM HENDRIK TAAIJ** gepasseerd, is tusschen Vrouwe *CATHARINA JOHANNA RAPPARD*, Weduwe van den Heer *ELBERT CORNELIS ENGELBERTS*, en den Heer *HENDRIK VAN DEN BROEK*, Commissarissen in Effecten, handelende onder de hierna opgegevene Firma en wonende te *Arnhem*, met volkomen wederzijdsche goedkeuring bepaald, dat op en met den 30sten Junij 1847 zal eindigen en ophouden te bestaan de **HANDELS-SOCIETEIT**, onder de Firma van *E. C. ENGELBERTS EN COMPAGNIE*, te *Arnhem* gevestigd en tusschen hen opgericht, bij acte, op den 5den Julij 1837 voor den genoemden Notaris *TAAIJ* verleden, en aan Mevrouw de Wedu-

we *ENGELBERTS* vrijgelaten de Firma der ontbondene Vennootschap ter harer risico te blijven voeren en over dezelve te beschikken.

Geschiedende deze bekendmaking ter voldoening aan de bepaling van artikel 31 des Wetboeks van Koophandel.

+++ Bij acte op den 26sten Junij 1847, voor den te *Arnhem* gevestigden Notaris Mr. **WILLEM HENDRIK TAAIJ** verleden, is tusschen Vrouwe *CATHARINA JOHANNA RAPPARD*, Weduwe van den Heer *ELBERT CORNELIS ENGELBERTS*, Lid der ontbondene Vennootschap, houdende Kantoor van administratie en commissie in publieke en andere Fondsen, benevens van Wissel-, Bank- en daarmede verwante zaken, gevestigd te *Arnhem* onder de Firma van *E. C. ENGELBERTS EN COMPAGNIE* en haren Zoon den Heer *JOHAN MATTHIAS JACOB ENGELBERTS*, zonder beroep, beide wonende te *Arnhem*, opgericht eene **VENNOOTSCHAP** en te *Arnhem* onder dezelfde, zoo even opgegevene, Firma gevestigd, ten doel hebbende de voortzetting der zaken van het zoo even gezegd Kantoor op den voet en de wijze als die tot heden werden gedreven.

Deze Vennootschap is aangegaan voor den tijd van tien en een half jaar vast, aanvangende met den eersten Julij 1847 en eindigende met den 31sten December 1857 en overigens voor eenen onbepaalden tijd, derwijze, dat de Vennootschap, om die te doen eindigen, zal moeten worden opgezegd zes maanden voor het einde van den vast bedongen tijd, of voor den laatsten December van elk der daarop volgende jaren. Dezelve zal niet worden ontbonden door den dood van Mevrouw de Weduwe *ENGELBERTS*, indien hare niet gehuwde Dochters, en door dien van den heer *ENGELBERTS*, indien zijne Weduwe, binnen drie maanden, na het overlijden van den eerststervende van beide verklaren, in de plaats des overledenen te willen opvolgen, in welke gevallen de Vennootschap, ten haren opzichte, worden zal gene bij wijze van geldscheiding.

Geschiedende deze bekendmaking ter voldoening aan de bepaling van artikel 28 des Wetboeks van Koophandel.

+++ De Curatoren in het Faillissement van **GOMPERTZ WOLFF**, Koopman, gevoerd hebbende te *Wageningen*, verwiitingen zijne schuldeischers, dat het Proces-Verbaal van rangschikking der geprivilegieerde vorderingen ter griffie van de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem* is nedergelegd en aldaar, ingevolge Artikel 864 van het Wetboek van Koophandel, gedurende 14 dagen, te beginnen met den 29sten Junij ter inzage van een ieder zal verblijven.

De Curatoren voornoemd:  
*J. KUIJK*,  
*Mr. J. H. J. GENNEP*.

+++ De door Z. M. den Koning geëtrooijerde en door de voornaamste Architecten alomtegenwoordig aangebevolen **MUURVERF** uit de Fabriek van den Heer *R. H. VAN SOMEREN*, te *Rotterdam*, dienende tot beveiliging van Muren tegen vochtigen, salpeterigen en roetvlekkerigen doorslag, is alhier te bekomen bij den Ondergeteekende, bij wien de gedrukte berigten, alsmede alle inlichtingen wegens de hoogsteenvoudige wijze van aanwending te bekomen zijn.

*P. J. NOOEN*,  
Handelaar in Droogeryen, Verfwaren,  
Raamglas, enz., te *Nijmegen*,  
Broerestraat.

+++ De door Z. M. den Koning geëtrooijerde en door de voornaamste Architecten alomtegenwoordig aangebevolen **MUURVERF** uit de Fabriek van den Heer *R. H. VAN SOMEREN*, te *Rotterdam*, dienende tot beveiliging van Muren tegen vochtigen, salpeterigen en roetvlekkerigen doorslag, is alhier te bekomen bij den Ondergeteekende, bij wien de gedrukte berigten, alsmede alle inlichtingen wegens de hoogsteenvoudige wijze van aanwending te bekomen zijn.

*W. A. CARON*,  
In Droogeryen en Verfwaren  
te *Tiel*.

### Marktprizen.

**NIJMEGEN**, 28 juni 1847.  
De graanmarkt alhier was heden in eene lusteloote gesteldheid, zijnde alleen door hoogbenoodigden voor dagelijks gebruik bij geringe gekocht: *Hooglandsche Tarwe* f 21 à f 22, *Cleefsche en Inlandsche* f 17.50 à f 20, naars deugd. — *Ongedroogde Rogge* f 14 à f 14.70, *Gedroogde* f 14, f 13.50, f 13.25 verkocht en, eindelijk, om de laatste verhoogde bröddzetting geheel terug te drukken, tot f 11 verkocht. — *Bekweït*, bij het begin der markt, f 12 f 11.50, f 11 verkocht, later, bij eenige meerdere vraag titeit, tot f 10 geveild. — *Gerst*, voor peldarij, f 10, haars teed. — *Haver* blaauw: f 4.50 à f 5.50, naar kwaliteit. — Het sedert eerstgeristen ingevallen droogte weder is allergerondst voor de te veld staande Graan-, Peul- en Zandgewassen; ook de Aardappelen blijven eenen zeer gezonden en rijken oogst beloven, terwijl ook het weder voor de insameling van het Hooi thans niets te wenschen overlaat.

**Waterhoogte te Arnhem.**  
Den 29 Juni 2 El 7 Palm 0 Duim: gew. 0 n. gov. 9 D.  
Te Arnhem, bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker.